

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๒

เทศบาลเมืองเขลางค์นคร
อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง

ประกาศเทศบาลเมืองเขลางค์นคร

เรื่อง บังคับใช้เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร เรื่อง หลักเกณฑ์การคัดแยกมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๒
และ เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

ตามที่สภาเทศบาลเมืองเขลางค์นคร ได้มีมติเห็นชอบ ร่างเทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร เรื่อง หลักเกณฑ์การคัดแยกมูลฝอย พ.ศ. ... และ ร่างเทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ในคราวประชุมสภาเทศบาลเมืองเขลางค์นคร สมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ และผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ได้เห็นชอบกับ เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร เรื่อง หลักเกณฑ์การคัดแยกมูลฝอย พ.ศ. ... และ เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ตามหนังสือจังหวัดลำปาง ที่ ลป ๐๐๒๓.๔/๔๒๐๙๗ ลงวันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลเมืองเขลางค์นครจึงประกาศใช้ เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร เรื่อง หลักเกณฑ์การคัดแยกมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๒ และ เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยให้มีผลใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองเขลางค์นคร เมื่อประกาศไว้โดยเปิดเผย สำนักงานเทศบาลเมืองเขลางค์นคร แล้วเจ็ดวัน

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๙ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายไพฑูรย์ โปธิ์ทอง)

นายกเทศมนตรีเมืองเขลางค์นคร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๒

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

เนื่องจากประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองเขลางค์นคร มีการเลี้ยงสัตว์ทั้งเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ การเกษตร และการเป็นสัตว์เลี้ยงภายในบ้านเรือน ซึ่งบางส่วนปล่อยพลละเลย ขาดการดูแลเอาใจใส่ ก่อให้เกิดผลกระทบและเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชน โดยเฉพาะผู้อาศัยใกล้เคียง ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนรวมทั้งเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ในเขตเทศบาลเมืองเขลางค์นคร ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นเทศบัญญัติ จึงตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร ว่าด้วยเรื่องการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล เทศบาลเมืองเขลางค์นคร โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลเมืองเขลางค์นครและผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเขลางค์นคร เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองเขลางค์นคร ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลเมืองเขลางค์นคร แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัติอื่น หรือซึ่งขัดแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองเขลางค์นคร

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

หมวด ๒

กำหนดพื้นที่และประเภทการห้ามเลี้ยงและปล่อยสัตว์

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสม กับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น และเพื่อป้องกันอันตรายเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองเขลางค์นคร เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

(๕.๑) ห้ามมิให้มีการเลี้ยงสัตว์ชนิดหรือประเภทเหล่านี้ ในเขตเทศบาลเมืองเขลางค์นคร โดยเด็ดขาด

(๕.๑.๑) ปลาปิ้งย่าง

(๕.๑.๒) คางคกไฟ

(๕.๑.๓) งูพิษทุกชนิด

(๕.๑.๔) สัตว์ป่าสงวน

(๕.๑.๕) สัตว์อื่นๆ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

(๕.๒) ให้สัตว์ดังต่อไปนี้ เป็นสัตว์ที่ต้องมีการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ในเขตเทศบาลเมืองเขลางค์นคร

(๕.๒.๑) สุนัข แมว

(๕.๒.๒) เป็ด ไก่ ห่าน นก

(๕.๒.๓) โค กระบือ ม้า

(๕.๒.๔) แพะ แกะ สุกร

(๕.๒.๕) สัตว์อื่นๆ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

(๕.๓) ให้พื้นที่ต่อไปนี้ เป็นเขตพื้นที่ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ตามข้อ ๕ (๕.๒)

(๕.๓.๑) บนที่หรือทางสาธารณะ

(๕.๓.๒) สถานที่ราชการ ยกเว้นการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์เพื่อประโยชน์หรือกิจกรรมทางราชการ และในบ้านพัก โดยจะต้องปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้

(๕.๓.๓) ตลาด ยกเว้นเป็นการจำหน่ายสัตว์เพื่อการค้า

(๕.๔) กำหนดพื้นที่การเลี้ยงสัตว์และจำนวนสัตว์เลี้ยงที่มีใช้เพื่อการค้า ไม่ให้เกินจำนวนที่กำหนด ดังนี้

(๕.๔.๑) สุนัข แมว

- (ก) ห้ามเลี้ยงในพื้นที่น้อยกว่า ๒๐ ตารางวา
- (ข) พื้นที่ตั้งแต่ ๒๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๕๐ ตารางวา เลี้ยงได้รวมกันทุกประเภท ไม่เกิน ๒ ตัว
- (ค) พื้นที่ตั้งแต่ ๕๑ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางวา เลี้ยงได้รวมกันทุกประเภท ไม่เกิน ๕ ตัว
- (ง) พื้นที่ตั้งแต่ ๒๐๑ ตารางวา จะสามารถเลี้ยงได้เพิ่มขึ้น ๑ ตัวต่อทุกๆ ๕๐ ตารางวา แต่จะสามารถเลี้ยงรวมกันทุกประเภทไม่เกิน ๑๐ ตัว

(๕.๔.๒) เป็ด ไก่ ห่าน นก

- (ก) ห้ามเลี้ยงในพื้นที่น้อยกว่า ๕๐ ตารางวา
- (ข) พื้นที่ตั้งแต่ ๕๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางวา เลี้ยงได้รวมกันทุกประเภท ไม่เกิน ๕ ตัว
- (ค) พื้นที่ตั้งแต่ ๑๐๑ ตารางวาขึ้นไป สามารถเลี้ยงได้เพิ่มขึ้น ๕ ตัวต่อทุกๆ ๑๐๐ ตารางวา แต่จะสามารถเลี้ยงได้รวมกันทุกประเภทไม่เกิน ๕๐ ตัว

(๕.๔.๓) โค กระบือ ม้า

- (ก) ห้ามเลี้ยงในพื้นที่น้อยกว่า ๑๐๐ ตารางวา
- (ข) พื้นที่ตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางวาขึ้นไป เลี้ยงได้ ๑ ตัว และสามารถเลี้ยงเพิ่มขึ้นได้อีก ๑ ตัว ต่อทุกๆ ๑๐๐ ตารางวา แต่จะสามารถเลี้ยงได้รวมกันทุกประเภท ไม่เกิน ๕ ตัว

(๕.๔.๔) แพะ แกะ สุกร

- (ก) ห้ามเลี้ยงในพื้นที่น้อยกว่า ๑๐๐ ตารางวา
- (ข) พื้นที่ตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางวาขึ้นไป เลี้ยงได้ ๑ ตัว และสามารถเลี้ยงเพิ่มขึ้นได้อีก ๑ ตัว ต่อทุกๆ ๑๐๐ ตารางวา แต่จะสามารถเลี้ยงได้รวมกันทุกประเภท ไม่เกิน ๕ ตัว

(๕.๕) การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เอกชนเพื่อการค้า เทศบาลเมืองเขลางค์นครอนุญาตให้เลี้ยงสัตว์ ตามข้อ ๕ (๕.๒) แต่ต้องไม่เกินจำนวนที่กำหนด ดังนี้

(๕.๕.๑) สุนัข แมว

- (ก) ห้ามเลี้ยงในพื้นที่น้อยกว่า ๒๐๐ ตารางวา
- (ข) พื้นที่ตั้งแต่ ๒๐๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๓๐๐ ตารางวา เลี้ยงได้รวมกันทุกประเภท ไม่เกิน ๑๐ ตัว

- (ค) พื้นที่ตั้งแต่ ๓๐๑ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ตารางวา เลี้ยงได้รวมกันทุกประเภท ไม่เกิน ๑๕ ตัว
- (ง) พื้นที่ตั้งแต่ ๔๐๑ ตารางวา จะสามารถเลี้ยงได้เพิ่มขึ้น ๕ ตัวต่อทุกๆ ๑๐๐ ตารางวา แต่จะสามารถเลี้ยงได้รวมกันทุกประเภท ไม่เกิน ๓๐ ตัว

(๕.๕.๒) ไก่ เป็ด ห่าน นก

- (ก) ห้ามเลี้ยงในพื้นที่น้อยกว่า ๓๐๐ ตารางวา
- (ข) พื้นที่ตั้งแต่ ๓๐๑ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ตารางวา เลี้ยงได้รวมกันทุกประเภท ไม่เกิน ๒๐๐ ตัว
- (ค) พื้นที่ตั้งแต่ ๔๐๑ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตารางวา เลี้ยงได้รวมกันทุกประเภท ไม่เกิน ๕๐๐ ตัว
- (ง) พื้นที่ตั้งแต่ ๕๐๑ ตารางวา จะสามารถเลี้ยงได้เพิ่มขึ้น ๓๐๐ ตัวต่อทุกๆ ๑๐๐ ตารางวา แต่จะสามารถเลี้ยงได้รวมกันทุกประเภท ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตัว

(๕.๕.๓) ไค้ กระบือ ม้า

- (ก) ห้ามเลี้ยงในพื้นที่น้อยกว่า ๓๐๐ ตารางวา
- (ข) พื้นที่ตั้งแต่ ๓๐๑ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ตารางวา เลี้ยงได้รวมกันทุกประเภท ไม่เกิน ๑๐ ตัว
- (ค) พื้นที่ตั้งแต่ ๔๐๑ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตารางวา เลี้ยงได้รวมกันทุกประเภท ไม่เกิน ๒๐ ตัว
- (ง) พื้นที่ตั้งแต่ ๕๐๑ ตารางวา จะสามารถเลี้ยงได้เพิ่มขึ้น ๑๐ ตัวต่อทุกๆ ๑๐๐ ตารางวา แต่จะสามารถเลี้ยงได้รวมกันทุกประเภท ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว

(๕.๕.๔) แพะ แกะ สุกร

- (ก) ห้ามเลี้ยงในพื้นที่น้อยกว่า ๓๐๐ ตารางวา
- (ข) พื้นที่ตั้งแต่ ๓๐๐ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ตารางวา เลี้ยงได้รวมกันทุกประเภท ไม่เกิน ๒๐ ตัว
- (ค) พื้นที่ตั้งแต่ ๔๐๑ ตารางวา แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตารางวา เลี้ยงได้รวมกันทุกประเภท ไม่เกิน ๓๐ ตัว
- (ง) พื้นที่ตั้งแต่ ๕๐๑ ตารางวา จะสามารถเลี้ยงได้เพิ่มขึ้น ๑๐ ตัวต่อทุกๆ ๑๐๐ ตารางวา แต่จะสามารถเลี้ยงได้รวมกันทุกประเภท ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว

หมวดที่ ๓

มาตรการเกี่ยวกับสถานที่เลี้ยง และการสุขาภิบาลอนามัยและสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๖ เจ้าของสัตว์ตามข้อ ๕ (๕.๒) ต้องปฏิบัติตามมาตรการดังต่อไปนี้

(๖.๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอ มีระบบการระบายน้ำ รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ กำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสม หมักหมม จนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนต่อผู้ที่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

(๖.๒) เมื่อสัตว์ตายลง เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์หรือแมลงให้โทษ ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น และไม่เป็นที่ให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

เมื่อมีสัตว์ตายลงโดยไม่ทราบสาเหตุ ให้เจ้าของ ผู้ครอบครองสัตว์ ดำเนินการแจ้งต่อสัตวแพทย์ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม หรือปศุสัตว์ในพื้นที่ทราบ และให้ปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์หรือปศุสัตว์อย่างเคร่งครัด

(๖.๓) จัดให้มีการสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้เหมาะสมตามประเภทและกำหนดเวลา

กรณีสุนัขและแมว เจ้าของต้องจัดการให้ได้รับวัคซีนโรคพิษสุนัขบ้าจากสัตวแพทย์หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ โดยการฉีดวัคซีนครั้งแรก เมื่อสุนัขและแมวมีอายุตั้งแต่สามเดือนขึ้นไปแต่ไม่เกินสี่เดือนและได้รับวัคซีนครั้งต่อไปตามระยะเวลาที่กำหนด ในใบรับรองการฉีดวัคซีน

หากสัตว์เลี้ยงของตนมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้า หรือโรคใดๆที่อาจก่อให้เกิดการระบาดร้ายแรง เป็นอันตรายต่อคน หรือสัตว์อื่นให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการแยกสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งต่อสัตวแพทย์ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม หรือปศุสัตว์ในพื้นที่ทราบภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขอย่างเคร่งครัด

(๖.๔) ควบคุมดูแลสัตว์มิให้ออกจากสถานที่เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุม ที่แข็งแรงเหมาะสม เพียงพอ สามารถหยุดยั้งมิให้ทำร้าย เป็นอันตรายต่อผู้อื่น หรือทำความเสียหาย กับสิ่งของที่เป็นสาธารณะหรือทรัพย์สินของผู้อื่น หรือไปก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

(๖.๕) ไม่นำสัตว์ไปเลี้ยงในสถานที่ของบุคคลอื่น โดยปราศจากความยินยอมของเจ้าของสถานที่

(๖.๖) มีหน้าที่ในการเก็บสิ่งปฏิกูลจากสัตว์ของตนเอง ในกรณีที่มีการถ่าย สิ่งปฏิกูลในที่สาธารณะหรือในที่ส่วนบุคคล โดยรวบรวมสิ่งปฏิกูลสัตว์ ดังนี้

(๖.๖.๑) กรณีสิ่งปฏิกูลจากสุนัขหรือแมว ให้ใส่ถุงที่มีลักษณะเหนียว มัดปากถุง ไม่ให้ตกหล่น และนำไปกำจัดให้ถูกหลักสุขาภิบาล หรือตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๖.๖.๒) กรณีมูลสัตว์อื่น ๆ ที่สามารถนำไปทำเป็นปุ๋ยหรือจำหน่าย ให้มีการรวบรวมไว้ในสถานที่ที่เหมาะสม เป็นสัดส่วนเฉพาะ เพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ

(๖.๗) หลังจากเทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ให้เจ้าของ หรือ ผู้ครอบครองสัตว์ควบคุม ตาม ข้อ ๕ (๕.๒.๑) ต้องดำเนินการขึ้นทะเบียน ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใต้มาตรการดังนี้

(๖.๗.๑) ให้ดำเนินการขึ้นทะเบียนสุนัขและแมวทุกตัวที่อยู่ในครอบครอง ต่อเทศบาลเมืองเขลางค์นคร ภายในระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันและรับบัตรประจำตัวหรือสัญลักษณ์ หรือวิธีการอื่นใด ตามที่เทศบาลเมืองเขลางค์นครกำหนด

(๖.๗.๒) หากเจ้าของสุนัขและแมวต้องการมอบ สละการครอบครอง หรือเปลี่ยนแปลงสิทธิการเป็นเจ้าของให้แก่บุคคลอื่น ต้องแจ้งต่อเทศบาลเมืองเขลางค์นคร ภายในสิบห้าวัน

(๖.๗.๓) ในกรณีที่มีสุนัขและแมวที่เกิดใหม่ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการขึ้นทะเบียนภายในสิบห้าวัน

(๖.๗.๔) กรณีที่เจ้าของนำสุนัขและแมวที่อยู่ในครอบครองย้ายออกนอกเขตเทศบาลเมืองเขลางค์นครโดยถาวร หรือสุนัขและแมวที่อยู่ในครอบครองตาย เจ้าของสัตว์ต้องดำเนินการแจ้งให้เทศบาลเมืองเขลางค์นครทราบภายในสิบห้าวัน

(๖.๘) กรณีสัตว์มีการขยายพันธุ์เพิ่มเกินกว่าจำนวนที่กำหนด ให้เจ้าของสัตว์ปรับลดจำนวนสัตว์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ๓๐ วัน โดยนับจากวันที่พ้นสภาวะพึงพิงแม่ตามวงจรชีวิตของสัตว์ประเภทนั้น

ข้อ ๗ กรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น พบสัตว์ต้องห้ามตามข้อ ๕ (๕.๑) หรือสัตว์ที่ต้องควบคุมตาม ข้อ ๕ (๕.๒) ในที่หรือทางอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๕ (๕.๓) โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวันเมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลเมืองเขลางค์นคร แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้ อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่น จะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่ได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์ มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลเมืองเขลางค์นครตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๙ ให้นายกเทศมนตรีเมืองเขลางค์นครรักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่..... - ๙ ก.ย. ๒๕๖๕

(ลงชื่อ)

(นายไพฑูรย์ โพธิ์ทอง)

นายกเทศมนตรีเมืองเขลางค์นคร

เห็นชอบ

ลงชื่อ

(นายทรงพล สวาสดิ์ธรรม)
ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง